

Ahtapotun Kayıp Koltuđu

Ebru Mina TOMURCUK

Ahtapotun Kayıp Koltığı

Ebru Mina TOMURCUK

Pırıl pırıl mavi okyanusun derinliklerinde, güneş ışınlarının kumlar üzerinde dans ettiği yerde, Ahtapot Opal yaşıyordu. Onun sıcacık yuvası, güzel deniz kabukları ve yumuşak deniz yosunuyla kaplı kayalık bir mağaraydı. Opal, örgü deniz yosunundan yapılmış büyük ve rahat koltuğunda kıvrılıp oturmayı çok severdi. Burası kitap okumak ve yosun çayı yudumlamak için mükemmel bir yerdi. Mercan pembesi teni ve sekiz kıvrırcık koluyla gerçekten çok mutlu görünüyordu.

Bir sabah Opal okuma köşesine yüzdü ve nefesi kesildi. Sevgili koltuğu gitmişti! Sadece temiz kumdan kare şeklinde bir alan kalmıştı. Opal'in sıcak kehribar gözleri endişeyle büyüdü. Soluk mavi örgü atkısını başına daha sıkı sardı. 'Eyvah,' dedi. 'Koltuğum nerede olabilir?' Kayaların altına ve yosunların arkasına baktı ama hiçbir yerde yoktu. Yardıma ihtiyacı vardı.

Tam o sırada, Click adında küçük kırmızı bir yengeç yanlarından geçti. Kahverengi bir dedektif şapkası takmış ve küçük bir büyüteç taşıyordu. Click zeki ve meraklıydı, gizemleri çözmeyi çok severdi. 'Endişelenme Opal,' dedi kendinden emin bir gülümsemeye. 'Koltuğunu bulacağım. Dedektif Click bu işte!' Opal biraz daha iyi hissetti. Zeki arkadaşına güveniyordu.

Click, koltuğun olduđu boş yeri inceleyerek başladı. Büyüteciyle baktı ve kumda silik sürüklenme izleri fark etti. 'İşte! İpuçları!' dedi. İzler Opal'in mağarasından uzaklaşıyor, sallanan deniz çayırılarının yanından geçiyordu. Click onları dikkatlice takip etti, büyük yeşil gözleri saplar üzerinde sağa sola dönüyordu. İz giderek ısınyordu.

Click izi takip ederken Denizatı Sunny ile karşılaştı. Sunny küçük ve altın rengiydi, parlak turuncu çizgileri ve deniz kabuğu boncuklarından bir kolyesi vardı. Kıvrık kuyruğunu sallayarak suda hızla ilerliyordu. 'Merhaba Click!' dedi cıvıldayarak. 'Neyi arıyorsun?' Click kayıp koltuktan bahsetti. Sunny'nin mavi gözleri parladı. 'Gizemleri severim! Yardım edebilir miyim?' Click mutlulukla başını salladı.

Sunny bir şimşek gibi hızla öne fırladı. 'Daha fazla ipucu bulmak için keşfe çıkıyorum!' dedi. Kayaların üzerinden ve mercanların etrafından yüzerek olağandışı bir şey aradı. Kısa süre sonra garip bir şey fark etti: okyanus tabanındaki karanlık bir açıklıktan yükselen uzun bir kabarcık izi. 'Click! Buraya!' diye seslendi. 'Sanırım bir şey buldum!' Click görmek için aceleyle yanına geldi.

Açıklık, kayaların altına gizlenmiş gizli bir mağaranın girişiydi. Su etrafında dönüyor ve yumuşak bir uğultu sesi çıkarıyordu. 'Buradan güçlü bir okyanus akıntısı geçiyor,' diye gözlemledi Click. 'Koltuğu içeri taşımış olabilir.' Ama akıntı küçük bir yengeç ve minik bir denizati için çok güçlüydü. Yardıma ihtiyaçları vardı.

Tam o sırada Deniz Kaplumbağası Tilly yanlarına süzüldü. Sakin ve istikrarlıydı, altın sarmallarla kaplı koyu yeşil bir kabuğu vardı. Sırtında örgü bir deniz yosunu çantası asılıydı. 'Biraz güce ihtiyacınız olduğunu duydum,' dedi nazik bir gülümsemeyle. 'O akıntıyı aşmanıza yardım edebilirim.' Click ve Sunny sevinçle bağırdılar. Tilly takımdayken her şeye hazır hissettiler.

Tilly mağaraya öncülük etti. Akıntı onları çekiyordu ama Tilly'nin güçlü yüzgeçleri istikrarlı bir şekilde ileri itiyordu. Click onun kabuğuna tutundu ve Sunny hemen arkasından yüzdü. İçeride mağara karanlık ve parıltılıydı, parlayan planktonlarla aydınlanıyordu. Ve işte, bir köşeye sıkışmış halde Opal'in koltuğu duruyordu! İki kaya arasına sıkışmıştı ama güvendeydi.

Arkadaşlar koltuğu çıkarmaya çalıştılar ama kımıldamadı. Akıntı onlara karşı baskı yapıyordu ve koltuk ağırdı. 'Daha iyi bir plana ihtiyacımız var,' dedi Click derin düşüncelere dalarak. Sunny hep birlikte itmelerini önerdi. Tilly kabul etti. 'Üçe kadar sayacağım,' dedi. 'Bir, iki, üç - itin!' Var güçleriyle ittiler ama koltuk sadece hafifçe sallandı.

Click'in bir fikri vardı. 'Opal'in sekiz güçlü kolu var!' diye haykırdı. 'Ondan yardım istersek, biz iterken o koltuğu çekebilir!' Sunny Opal'i getirmek için hızla gitti. Bu arada Tilly ve Click koltuğun yanında kaldılar. Opal geldiğinde sekiz kıvrıkcık kolunu koltuğa doladı. 'Hazır mısınız?' dedi Click. 'Bir, iki, üç - çekin!'

Opal çekerken diğerleri iterken, koltuk sonunda kurtuldu! Takım sevinçle bağırdı. Koltuğu dikkatlice mağaradan çıkarıp akıntıdan geçirdiler. Tilly itti, Sunny yol gösterdi ve Click yönlendirdi. Opal sıkıca tutundu. Yavaş ama emin adımlarla koltuğu okyanus tabanından, deniz çayırlarının yanından geçirerek eve kadar getirdiler.

Opal koltuğunu sıcak köşesine yerleştirdi ve mutlulukla iç çektii. 'Teşekkürler arkadaşlarım!' dedi, pembe yanakları parlıyordu. 'Gizemi çözdünüz ve koltuğumu geri getirdiniz. Takım çalışmanız olmasaydı bunu başaramazdım.' Click dedektif şapkasını düzeltti. 'Arkadaşlar bunun içindir,' dedi. Sunny mutlulukla takla attı ve Tilly bilge, nazik gülümsemesini gösterdi.

Kutlamak için Opal herkesi yosun çayı ve deniz bisküvisine davet etti. Artık okyanusun en rahat köşesi olan koltuğun etrafında toplandılar. Click gizli mağaranın hikayesini anlattı ve Sunny komik ayrıntılar ekledi. Tilly başını sallayarak onayladı. Opal atkısını başına doladı ve gülümsedi. 'Takım çalışması her şeyi daha iyi yapar,' dedi.

O günden sonra arkadaşlar sık sık Opal'in mağarasına geldiler. Sırayla koltukta oturup hikayeler paylaştılar. Click büyüteçini her zaman hazır tuttu, belki başka bir gizem çıkar diye. Sunny her zaman önden keşfe çıktı ve Tilly her zaman yardıma hazırды. Ve Opal koltuğunu bir daha asla kaybetmedi. Ama kaybetse bile, arkadaşlarının yanında olacağını biliyordu.

Yani, eğer özel bir şeyinizi kaybederseniz, ahtapotun kayıp koltuğunun hikayesini hatırlayın. Zeki bir yengeç, cesur bir denizati ve istikrarlı bir kaplumbağa, birlikte çalışmanın her türlü gizemi çözebileceğini gösterdi. Ve ihtiyacı olan bir arkadaşına yardım etmek herkesi gülümsetir. Arkadaşlar bir araya geldiğinde okyanus daha mutlu bir yer olur. Ve bu kutlanmaya değer bir gizem!